

MENKİBE: Merhametin Böylesi

Sevgili Peygamberimizin “sallallahü aleyhi ve sellem” komşusu olan bir ihtiyar kadın vardı. Kızını Resûl aleyhisselâma gönderdi. “Namaz kılmak için örtünecek bir elbisem yok. Bana, namazda örtünecek bir elbise gönder” diye yalvardı. Resûlullah’ın “sallallahü aleyhi ve sellem” o anda başka elbisesi yoktu. Mübârek arkasındaki entariyi çıkarıp, o kadına gönderdi. Namaz vakti gelince, elbisesiz mescide gide-
medi. Eshâb-ı kirâm, bu hâli işitince, Resûlullah o kadar cömertlik yapıyor ki, gömleksiz kalıp, mescide cemâate gelemiyor, biz de her şeyimizi fakirlere dağıtalım, dediler. Allahü teâlâ, hemen İsrâ sûresinin 29. âyetini gönderdi, önce Sevgili Peygamberine, **(Hasislik etme, bir şey vermemelik yapma)** buyurup, sonra da, **(Sıkıntıya düşecek ve namazı kaçırarak, üzülecek kadar da dağıtma! Sadakada ortalama davran)** buyurdu. O gün, namazdan sonra hazret-i Ali, Resûlullah’ın “sallallahü aleyhi ve sellem” yanına gelip:

- Yâ Resûlallah! Bugün çoluk çocuğuma nafaka yapmak için sekiz dirhem gümüş ödünç almıştım. Bunun yarısını size vereyim. Kendinize entari satın alınız, dedi. Resûl aleyhisselâm çarşıya çıkıp, iki dirhem ile bir entari satın aldı. Geri kalan iki dirhem ile yiyecek almaya giderken, gördü ki, bir âmâ oturmuş:

- Allah rızası için ve Cennet elbiselerine kavuşmak için, bana kim bir gömlek verir, diyordu. Almış olduğu entariyi bu âmâyaya verdi. Âmâ entariyi eline alınca, misk gibi güzel koku duydu. Bunun, Resûl aleyhisselâmın mübârek elinden geldiğini anladı. Çünkü Resûlullah efendimizin bir kere giydiği her şey, eskiyip dağılsa bile, parçaları da misk gibi güzel kokardı. Âmâ duâ ederek:

- Yâ Rabbi, bu gömlek sahibinin hürmetine benim gözlerimi aç! dedi. İki gözü hemen açıldı. Resûlullah’ın “sallallahü aleyhi ve sellem” ayaklarına kapandı.

Kaynak: Gençlerin Rehberi